

- Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu právní jistoty tím, že uložila pokuty, které překračují běžné nominální pokuty. Jedná se podle nich o odklon od její rozhodovací praxe. Žalobkyně kromě toho tvrdí, že Komise porušila pokyny ke stanovení pokut tím, že odmítla použít hodnotu jejich prodejů jako základ pro stanovení pokuty, náležitě nspecifikovala metodu, kterou uplatnila pro výpočet pokuty a neodůvodnila tato východiska z hlediska její předchozí rozhodovací praxe. Kromě toho podle žalobkyně porušila Komise zásadu rovného zacházení tím, že zacházela se žalobkyněmi odlišně, než by zacházela s jakýmkoli jiným zprostředkovatelem obviněným z usnadnění stejného protiprávního jednání za obdobných okolností. Tvrdí, že Komise s nimi zacházela jako s bankami, které se dopustily protiprávního jednání, zatímco ony byly obviněny jen z usnadnění tohoto jednání. Uvádějí, že v důsledku toho jsou uloženy pokuty zcela nepřiměřené a Komise tak porušila zásadu proporcionality.

6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise porušila zásadu „*ne bis in idem*“.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2015 – National Iranian Tanker Company v. Rada

(Věc T-207/15)

(2015/C 245/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: National Iranian Tanker Company (Teherán, Írán) (zástupci: T. de la Mare, QC, M. Lester a J. Pobjoy, barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley a C. Murphy, solicitors)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/236 ze dne 12. února 2015, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 39, s. 18) a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/230 ze dne 12. února 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 39, s. 3), v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně,
- podpůrně, prohlásil, že čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu ve znění pozdějších předpisů a čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu ve znění pozdějších předpisů jsou ve vztahu k žalobkyni nepoužitelná, neboť jsou protiprávní, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Rada tím, že opětovně zapsala žalobkyni na seznamy na základě týchž skutkových tvrzení, která Tribunál odmítl v rozsudku ze dne 3. července 2014, *National Iranian Tanker Company v. Rada* (T-565/12, Sb. rozh., EU:T:2014:608, dále jen „rozsudek NITC“), porušila zásady překážky věci pravomocně rozsouzené, právní jistoty, legitimního očekávání a věci, o níž bylo pravomocně rozhodnuto, a nerespektovala právo žalobkyně na účinný procesní prostředek ve smyslu článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Rada nerespektovala kritérium pro zapsání na seznamy, podle něhož žalobkyně musela poskytovat finanční nebo logistickou podporu íránské vládě. Tribunál tvrzení o finanční podpoře odmítl v rozsudku NITC. Žalobkyně není pro íránskou vládu zdrojem jakýchkoliv finančních příjmů a ta od ní nic nedostává, a to ani prostřednictvím jejích akcionářů či jiným způsobem. Jak Tribunál rozhodl v rozsudku NITC, nepřímá finanční podpora ke splnění tohoto kritéria nepostačuje. Tvrzení o logistické podpoře je jen překvalifikováním tvrzení již předložených ve věci NITC. Požadovaná příčinná souvislost mezi činnostmi žalobkyně a šířením jaderných zbraní zde každopádně chybí, neboť poskytuje-li žalobkyně nějakou podporu, jedná se nanejvýš o nepřímou logistickou podporu.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Rada porušila právo žalobkyně na obhajobu, jakož i její právo na řádnou správu a na účinnou soudní ochranu. Konkrétněji, Rada a) neinformovala žalobkyni o skutečných důvodech jejího opětovného zapsání na seznamy ani nepředložila proti ní uplatněné důkazy a b) neumožnila žalobkyni uplatnit její stanovisko ohledně skutečných důvodů jejího opětovného zapsání nebo proti ní uplatněných důkazů před jejím opětovným zapsáním na seznamy.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Rada neoprávněně a nepřiměřeně porušila základní práva žalobkyně, včetně jejího práva vlastnit majetek, svobody podnikání a práva na ochranu dobrého jména. Napadené akty mají na žalobkyni značný dopad, pokud jde o její aktivity, jakož i její dobré jméno a goodwill v celém světě. Zapsání žalobkyně na seznamy by mohlo mít zničující důsledky na osoby, jimž jsou vypláceny prostředky z penzijních fondů akcionářů žalobkyně, jimiž jsou pouze nevinní íránské občané, většinou důchodci. Rada ani neprokázala, že by zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů žalobkyně souviselo s nějakým legitimním cílem nebo bylo takovým cílem odůvodněno, ani, *a fortiori*, že by toto opatření bylo takovému cíli přiměřené.
5. Pátý žalobní důvod, uplatněný na podporu námítky protiprávnosti, vychází z toho, že pokud by v rozporu s argumenty uplatněnými v rámci druhého žalobního důvodu musely být čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413 a čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 vykládány v tom smyslu, že zahrnují a) nepřímou finanční podporu nebo b) logistickou podporu nemající žádný vztah k šíření jaderných zbraní, byla by tato kritéria protiprávní a nepřiměřená cílům rozhodnutí 2010/413 a nařízení č. 267/2012. Svévole určený rozsah a dosah kritérií, vyplývající z tohoto širšího výkladu, by překračovaly meze toho, co je vhodné a nutné k dosažení těchto cílů. Tato ustanovení by tedy byla protiprávní.

Žaloba podaná dne 21. května 2015 – Speciality Drinks v. OHIM – William Grant (CLAN)

(Věc T-250/15)

(2015/C 245/39)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Speciality Drinks Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: G. Pritchard, Barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Příhlašovatel: žalobkyně

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Společenství „CLAN“ – Přihláška č. 10 025 815